

Prima instanță: Jud. Botanica mun. Chișinău, S. Dimitriu
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău:
N. Cernat, V. Efros, I. Muruianu

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

Î N C H E I E R E

24 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul:

Iulia Sîrcu

judecătorii:

Mariana Pitic, Nicolae Craiu

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Iurii Grigorița,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Iurii Grigorița și menținută hotărârea Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 02 decembrie 2015,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Iurii Grigorița către ÎS "SABOS" privind apărarea drepturilor consumatorului, încasarea diferenței de cost, a penalității de întârziere și a dobânzii de întârziere,

c o n s t a ț ă :

La 14 ianuarie 2015, Iurii Grigorița s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva ÎS "SABOS" privind apărarea drepturilor consumatorului, încasarea diferenței de cost, a penalității de întârziere și a dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii a invocat că, la data de 27 octombrie 2010 a încheiat cu ÎS "SABOS" un contract cu Nr.2-68Z cu privire la investirea finanțelor în construcția apartamentului în sumă de 9100 lei pentru un m².

Indică că, la data de 27 octombrie 2010 contractul dat a fost autentificat notarial sub numărul 29235, de notarul public Țurcanu Daniela și înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial cu numărul 0100/10/87392.

Relatează că, potrivit acestui contract ÎS "SABOS" s-a obligat să construiască și să-i predea în proprietate privată bunul imobil cu suprafața 78,92 m² cu nr.68 amplasat pe strada Zelinski 15/3, mun. Chișinău, până la data de 30 mai 2011, fapt indicat în pct.4 lit.(e) din contractul sus menționat.

Menționează că, potrivit contractului sus indicat a achitat costul total a apartamentului în sumă de 718 172 lei, fapt confirmat prin ordinele de plată nr.1601925 din 08.12.2010 și nr. 595281 din 06.04.2011.

Relevă că, la 13 august 2013 a expediat în adresa ÎS "SABOS" pretenția nr. 227 cu privire la încălcarea termenului de executare a construcției apartamentului.

Statuează că, un alt termen pentru executarea obligațiilor în baza contractului nominalizat era 15 septembrie 2013.

Explică că, la data de 20 septembrie 2013, casa de pe str. Zelinschi 15/3, mun. Chișinău a fost dată în exploatare, însă ÎS "SABOS" nu i-a transmis apartamentul, prin ce a fost privat de posibilitatea să dispună în totalmente de acesta.

Susține că, la data de 22 ianuarie 2014 după mai multe scrisori adresate ÎS "SABOS", i-a transmis actul de primire-predare a apartamentului pentru înregistrarea dreptului de proprietate la Oficiul Cadastral.

Argumentează că, la data de 06 februarie 2014, după înregistrarea dreptului de proprietate, i-a fost predat apartamentul și numai după aceasta a stabilit deficiențele de suprafață a apartamentului, aceasta fiind mai mică cu 2,22 m² de cât cea stabilită în contract, astfel achitând în plus suma de 20 202 lei.

Solicită încasarea diferenței de cost în mărime de 20 202 lei, penalității de întârziere în mărime de 9 048 967 lei și a dobânzii de întârziere în mărime de 272 919,27 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 02 decembrie 2015, s-a respins acțiunea, ca fiind neîntemeiată, pe motiv că, argumentele invocate de reclamant întru anularea actelor administrative sunt lipsite de temei legal reieșind din normele legale aplicabile speței date.

Prin deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2016 a fost respins apelul declarat de Iurii Grigorița, menținută hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 02 decembrie 2015, pe motiv că, argumentele apelantului nu și-au găsit confirmarea reieșind din materialele cauzei și din legislația în vigoare aplicabilă speței date.

La 10 iunie 2016, în termenul prevăzut de art. 434 alin. (1) CPC, Iurii Grigorița a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2016 și a hotărârii Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 02 decembrie 2015 prin care a fost respinsă acțiunea, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral acțiunea.

Indică că, instanțele ierarhic inferioare nu au examinat cauza sub toate aspectele, aplicând eronat cadrul legal în speța dată, emițând o hotărâre și decizie cu încălcarea legislației în vigoare.

În opinia recurentului, instanța de fond și instanța de apel eronat au respingerea acțiunii ca nefondată, deoarece a examinat cauza în mod superficial în raport cu regulile și legislația ce guvernează litigiul în cauză, fapt ce a dus la adoptarea unei soluții greșite.

Mai susține că, hotărârea și decizia în cauză denotă vădită tendința, exprimată prin încălcarea flagrantă a prevederilor legale, aplicarea eronată a acestora, depășirea de către instanțele ierarhic inferioare a mandatului său la judecarea acțiunii, formarea unei atitudini preconcepționate defavorabile împotriva recurentului și favorabile lui ÎS "SABOS".

Menționează că, instanțele ierarhic inferioare eronat au stabilit faptul respingerii acțiunii, limitându-se numai la expunerea pur declarativă a temeiurilor fără a face trimitere la legislația în vigoare ce corelează situația de fapt și de drept din speță.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Copia deciziei motivate a instanței de apel a fost expediat în adresa recurenților la data de 04 aprilie 2016 (f.d.255), aceasta fiind recepționată de recurent la 10 aprilie 2016, fapt confirmat prin f.d.9 vol. II.

Instanța de recurs constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 10 iunie 2016 împotriva deciziei instanței de apel din 17 martie 2016, în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) CPC, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Iurii Grigorița, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie

efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Iurii Grigorița, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Iurii Grigorița ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Iurii Grigorița se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu